

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 24 czerwca 2020 r.

DIH-2.712.5.2020.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 45/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.) i w związku z art. 24 ust. 1a, 4a i 5, art. 12 ust. 1, art. 6c ust. 1 oraz art. 6d pkt 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego dotyczącego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, złożonego przez przedsiębiorcę R. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. w Tczewie – od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 24 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 17/2020, nakładającej na ww. Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 5227,50 zł - uwzględniającej VAT (słownie: pięć tysięcy dwieście dwadzieścia siedem zł pięćdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0268/19/3784 w wysokości 2091,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 8387/19/3784 w wysokości 61,50 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych o wartości 3075,00 zł (uwzględniającej VAT)

postanowił

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy

UZASADNIENIE

Pismem z 13 stycznia 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protokół kontroli wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy Pana R. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. w składzie opału na ul. (...), Tczew (zwanego dalej jako: „Przedsiębiorca” lub „Strona”). W trakcie kontroli przeprowadzonej 5

grudnia 2019 r. u ww. Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z opakowań jednostkowych o masie 7 ton próbki węgla kamiennego ekogroszek, tj. próbkę paliwa stałego nr 0268/19/3784 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8387/19/3784 w ilości 75.30 kg próbka paliwa stałego i 73.15 kg próbka kontrolna paliwa stałego, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000066. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 1125 z 5 grudnia 2019 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego ekogroszek nr 0268/19/3784 i próbkę kontrolną nr 8387/19/3784 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 619/8/2019 wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 1125 z 5 grudnia 2019 r. Dla pobranego do badań paliwa stałego Przedsiębiorca przedłożył świadectwo jakości nr 1125 z 5 grudnia 2019 r.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/619/8/2019 z 16 grudnia 2019 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 5 grudnia 2019 r. węgiel kamienny ekogroszek (o nr próbki 0268/19/3784) po uwzględnieniu odchyleń, które zostały określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych deklarowanych przez Przedsiębiorcę w świadectwie jakości (nr 1125 z 5 grudnia 2019 r.) z uwagi na zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 9,2 %, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie jakości 8,0%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0268/19/3784 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, badanie próbki kontrolnej o nr 8387/19/3784 pobranej 5 grudnia 2019 r., zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 8387/19/3784 po uwzględnieniu odchyleń, które zostały określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości (nr 1125 z 5 grudnia 2019 r.) (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/619/8A/2019 z 17 grudnia 2019 r.) w zakresie parametru zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 9,3 %, przy wymaganiach jakościowych deklarowanych przez Przedsiębiorcę w świadectwie jakości na 8,0%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny ekogroszek nie jest zgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości paliwa stałego nr 1125 z 5 grudnia 2019 r. w zakresie parametru zawartość wilgoci całkowitej.

Pismem z 30 grudnia 2019 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekogroszek oraz przekazał Stronie egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych ww. węgla kamiennego ekogroszek o nr FM/619/8/2019 z 16 grudnia 2019 r. i nr FM/619/8A/2019 z 17 grudnia 2019 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wynik badania laboratoryjnego przeprowadzonego przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), zwany dalej: „Kodeksem postępowania administracyjnego”, pismem z 20 stycznia 2020 r., powiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekogroszek, jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych oraz nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako Stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Decyzją z 24 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 17/2020 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 5227,50 zł - uwzględniającej VAT (słownie: pięć tysięcy dwieście dwadzieścia siedem zł pięćdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0268/19/3784 w wysokości 2091,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 8387/19/3784 w wysokości 61,50 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych o wartości 3075,00 zł (uwzględniającej VAT).

Pismem z 2 marca 2020 r. Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 24 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 17/2020. W uzasadnieniu wniosku Przedsiębiorca zwrócił się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z prośbą o odstąpienie od wymierzania kary pieniężnej, uzasadniając tę prośbę odstąpieniem od wymierzenia kary pieniężnej przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Jednocześnie Strona zapewniła, iż naprawiła błąd w świadectwach jakości i poinformowała o tym nabywców. Dodatkowo Przedsiębiorca stwierdził, że wyższa niżli deklarowana w świadectwie jakości zawartość wilgoci była spowodowana opadami deszczu, które wystąpiły w dniach poprzedzających kontrolę.

Pismem z 10 marca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował Przedsiębiorcę, że na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania przysługuje prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Postanowieniem z 20 kwietnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 30 maja 2020 r.

Pismem z 28 maja 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował Przedsiębiorcę, iż termin do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, rozpoczął bieg od 24 maja 2020 r. oraz przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 24 czerwca 2020 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, że:

Istotą niniejszego postępowania jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych zaskarżonym rozstrzygnięciem organu. W toku postępowania organ dokonuje oceny, czy wniosek strony jest uzasadniony oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 6c ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany dalej „świadectwem jakości”.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Prowadząc ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oparł się na wynikach badań, przeprowadzonych przez niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/619/8/2019 z 16 grudnia 2019 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 5 grudnia 2019 r. węgiel kamienny ekogroszek (o nr próbki 0268/19/3784) po uwzględnieniu odchyleń, które zostały określone w rozporządzeniu, nie spełniał wymagań jakościowych deklarowanych przez Przedsiębiorcę w świadectwie jakości (nr 1125 z 5 grudnia 2019 r.) z uwagi na zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 9,2 %, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie jakości 8,0%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0268/19/3784 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, badanie próbki kontrolnej o nr 8387/19/3784 pobranej 5 grudnia 2019 r., zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 8387/19/3784 po uwzględnieniu odchyleń, które zostały określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości (nr 1125 z 5 grudnia 2019 r.) (sprawozdanie z badań laboratoryjnych

nr FM/619/8A/2019 z 17 grudnia 2019 r.) w zakresie parametru zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 9,3 %, przy wymaganiach jakościowych deklarowanych przez Przedsiębiorcę w świadectwie jakości na 8,0%.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdził, że przeprowadzone badania laboratoryjne udokumentowane sprawozdaniem z badań laboratoryjnych nr FM/619/8/2019 z 16 grudnia 2019 r. i FM/619/8A/2019 z 17 grudnia 2019 r. wykazały, że węgiel kamienny ekogroszek oferowany przez Stronę 5 grudnia 2019 r. nie jest zgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez nią świadectwie jakości paliwa stałego (nr 1125 z 5 grudnia 2019 r.). W związku z powyższym słuszna i zgodna z prawem była decyzja z 24 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 17/2020, nakładająca na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 5227,50 zł - uwzględniającej VAT (słownie: pięć tysięcy dwieście dwadzieścia siedem zł pięćdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0268/19/3784 w wysokości 2091,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 8387/19/3784 w wysokości 61,50 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych o wartości 3075,00 zł (uwzględniającej VAT).

Odnosząc się do argumentów podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, na wstępie należy zauważyć, że żaden przepis ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie uzależnia wydania decyzji o nałożeniu obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania od zamiarów Strony, jej zawinienia, czy wielkości przekroczenia danego parametru z uwzględnieniem odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890).

Natomiast art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że jedyną przesłanką nałożenia na Stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania jest wykazanie przez przeprowadzone badania, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. W niniejszej sprawie niewątpliwym jest, że przeprowadzone badania wykazały niezgodność paliwa stałego ekogroszek, pobranego do badań 5 grudnia 2019 r. z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości nr 1125 z 5 grudnia 2019 r. Zatem istnieje zgodny z przesłanką zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na Stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość

kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie jest władny odstąpić lub zaniechać nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Istota regulacji zawartej w art. 24 ust. 1 a omawianej ustawy sprowadza się do tego, że jeżeli badania laboratoryjne wykażą, że paliwo stałe spełnia ww. wymagania jakościowe, a wartości jego parametrów są zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, koszty tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jeśli natomiast paliwo takie nie spełnia wymagań jakościowych lub jego parametry są niezgodne ze wskazanymi w świadectwie jakości, koszty badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. Nakładając na Stronę obowiązek uiszczenia równowartości kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów realizuje zatem swój obowiązek wynikający z przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Od obowiązku tego, co wskazano już powyżej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może odstąpić.

Ponadto należy wyjaśnić, iż zaskarżoną decyzją z 24 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 17/2020, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie nałożył na Stronę kary pieniężnej, lecz obowiązek uiszczenia równowartości kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, co w ww. decyzji zostało obszernie wyjaśnione. Postępowanie w sprawie wymierzenia Stronie kary administracyjnej, zostało zakończone decyzją Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 lutego 2020 r. nr NR.D.12.2020.JK, odstępującą od wymierzenia tej kary. Są to dwa odrębne i niezależne od siebie postępowania administracyjne, choć ich stroną w obydwu przypadkach pozostaje ten sam przedsiębiorca, zakończone decyzjami wydanymi przez dwa różne organy.

Decyzja Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 lutego 2020 r. nr NR.D.12.2020.JK została wydana na skutek wniosku Strony z 20 stycznia 2020 r. o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, który to wniosek Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał za zasadny. Jej podstawę prawną stanowił art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub

prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Cytowany przepis ma zastosowanie w stosunku do kar pieniężnych, a tym samym nie ma zastosowania do innych należności, niebędących administracyjnymi karami pieniężnymi. Jak już wskazano powyżej, nałożenie na stronę postępowania obowiązku uiszczenia równowartości kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, nie stanowi administracyjnej kary pieniężnej, a zarazem obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości odstąpienia od tego obowiązku.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści wniosku Strony o ponowne rozpatrzenie sprawy, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji z 24 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 17/2020, nakładającej na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 5227,50 zł - uwzględniającej VAT (słownie: pięć tysięcy dwieście dwadzieścia siedem zł pięćdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0268/19/3784 w wysokości 2091,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 8387/19/3784 w wysokości 61,50 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych o wartości 3075,00 zł (uwzględniającej VAT).

Na podstawie art. 24 ust. 5 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art. 2 § 2 i 47 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2019 r., poz. 900, z późn. zm.), oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego, Przedsiębiorca, jest obowiązany uiścić ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędow-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

p. W. M. – pełnomocnik P.